Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

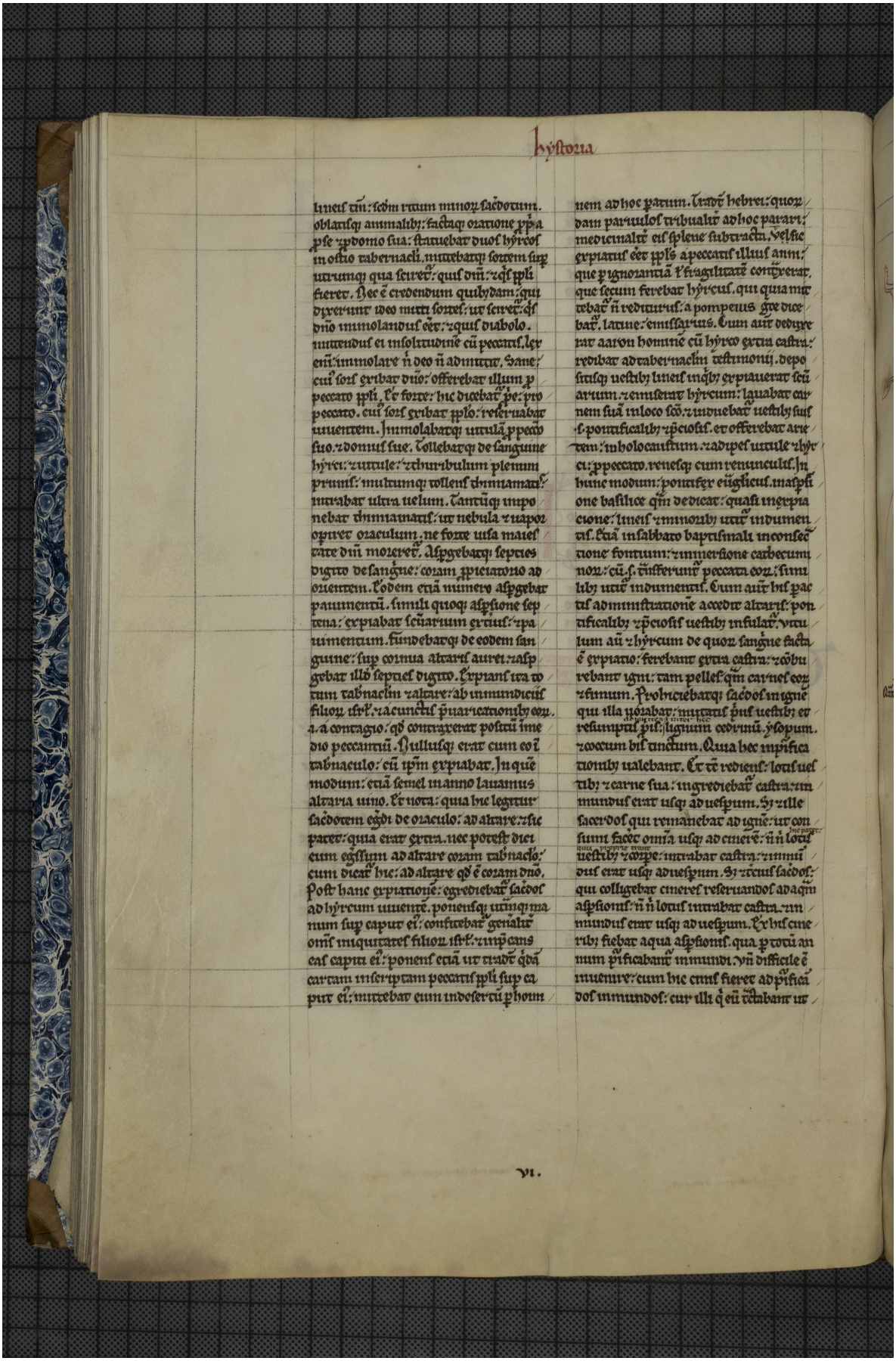

lineis cũ: scõm ritum minor sacerdotum.
oblatisq; animalib; factaq; oratione pp̃a
ple ꝛ domo sua: statuebat duos hircos
in ostio tabernaculi, mittebatq; sortem super
utrumq; qua sciret: quis dñi: ꝛ qs pli
fieret. Nec ē credendum quibydam: qui
dixerunt deo mitti sortes: ut sciret: qs
dño immolandus ēet: ꝛ quis diabolo.
mittendus ei in solitudinē cũ peccatis, ley
eñi: immolare ñ deo ñ admittit. Sane:
cui sors cadebat dño: offerebat illum p
peccato pli, Et forte: hic dicebat pe: pro
peccato. cui sors cadebat pl'o: reservabat
viventem. Immolabatq; vitulũ p peccato
suo ꝛ domui sue. Tollebatq; de sanguine
hircꝰ ꝛ vitule: ꝛ thuribulum plenum
prunis: mittebatq; volens thymiamatis:
intrabat ultra velum. Tantũq; impo
nebat thymiamatis: ut nebula ꝛ vapor
operiret oraculum, ne forte visa maies
tate dñi moreret. Aspergebatq; septies
digito de sanguine: coram propiciatorio ad
orientem. Eodem etiã numero aspergebat
pauimentũ. simili quoq; aspersione sep
tena: expiabat sciarium altaris: ꝛ pa
rimentum. fundebatq; de eodem san
guine: super cornua altaris aurei ꝛ asp
gebat illo septies digito. Expiant ita to
tum tabnaclũ ꝛ altare: ab immundiciis
filiorꝰ isrl'. ꝛ a cunctis p̃uaricationib; eorꝰ.
ꝛ a contagio: qd contraxerat positũ ime
dio peccatorũ. Nullusq; erat cum eo i
tabnaculo: cũ ipm expiabat. In quẽ
modum: etiã semel in anno lauamus
altaria uino. Et nota: quia hic legitur
sacerdotem egdi de oraculo: ad altare: ꝛ sic
patet: quia erat extra. nec potest dici
eum egressum ad altare coram tabnaclo:
cum dicat hic: ad altare qd ē coram dno.
Post hanc expiationẽ: egrediebat sacerdos
ad hircum viventẽ. ponensq; utrinq; ma
num sup caput ei: confitebat peccata
omis iniquitates filiorꝰ isrl'. ꝛ imp̃ cans
eas capiti ei: ponens etiã ut tradẽ qdã
cartam inscriptam peccatis pli sup ca
put ei: mittebat eum in deserto p homi

nem ad hoc paratum. Tradẽ hebrei: quor
dam parvulos tribuabãt ad hoc parari:
medicinalẽ eis splene subtracta. Velsic
expiatus ēet pl's a peccatis illius anni:
que p ignorantiã p̃ fragilitatẽ contraxerat.
que secum ferebat hircus. qui quia mit
tebat ñ rediturus: a pompeius ꝗ dice
bat. latine: emissarius. Cum autẽ deduxe
rat aaron hominẽ cũ hirco extra castra:
redibat ad tabernaclũ testimonij. depo
sitisq; vestib; lineis inq̃b; expiauerat scã
arium. ꝛ emiserat hircum: lauabat car
nem suã in loco sc̃o. ꝛ induebat vestib; suis
l. pontificalib; ꝛ p̃ciosis. et offerebat arie
tem: in holocaustum. ꝛ adipes vitule ꝛ hir
ci: p peccato. renesq; cum renunculis. In
hunc modum: pontifex eũ glicus. in festi
one basilice qm̃ dedicat: quasi in expia
cione: lineis ꝛ minoribꝰ utẽ indumen
tis. Etiã in sabbato baptismali in consecẽ
tione fontium: ꝛ in ordinatione carbecum
norꝰ: cũ. s. tũ ferunt peccata eorꝰ: simi
lib; utẽ indumentis. Cum autẽ hi sac
tis administrationẽ accedit altaris: pon
tificalib; ꝛ p̃ciosis vestib; insulat. vitu
lum aũ ꝛ hircum de quor sanguine facta
ē expiatio: ferebant extra castra: ꝛ cõbu
rebant ignꝰ: tam pelles qm̃ carnes eorꝰ
ꝛ stercora. Probriebatq; sacerdos in ignẽ
qui illa vorabat: mutatis p̃ius vestib; et
resumptis pis: lignum cedrinũ. yssopum.
coccum bis tinctum. Quia hec mystica
tionib; valebant. Et cũ redieris: loris ves
tib; ꝛ carne sua: ingrediebat castra: im
mundus erat usq; ad vespum. Si ille
sacerdos qui remanebat ad ignẽ: ut con
sumat facet omia usq; ad cinerẽ: ñ ñ lotis
vestib; ꝛ corpe: intrabat castra: ꝛ immũ
dus erat usq; ad vespum. Si ꝛ ceus sacerdos:
qui colligebat cineres reservandos ad aqm̃
aspersionis: ñ ñ lotis intrabat castra. im
mundus erat usq; ad vespum. Et bis cine
ribꝰ fiebat aqua aspersionis. qua p totũ an
num p̃ificabant immundi. Nõ difficile ē
invenire: cum hic cinis fieret ad p̃ificã
dos immundos: cur illi q eũ tradebant ur